

İŞÇİLER NASIL BİRLEŞİR?

Aydınlık Gazetesi, 2 Haziran 2015

Yıldırım Koç

Bazı eylemlerde atılan bir slogan vardır. Yerinde hep birlikte zıplayan işçiler, “dünya yerinden oynar, işçiler birlik olsa!” diye bağırır.

Gerçekten ne kadar iyi olur işçiler birlik olsa.

Türkiye’de gelir getirici bir işte çalışanların yaklaşık yüzde 70’i işçi; diğer bir deyişle, yaşamını işgücünü satarak kazanan insanlar. Bunların bir kısmı işçi, bir kısmı memur, bir kısmı da sözleşmeli personel veya geçici personel adları altında çalıştırılıyor.

Hepsi aynı teknenin hamuru.

Hepsi aynı teknenin hamuru ama, teknenin dibi de var, kenarı da.

Ayrıca geçmişten beri süregelen farklılıklar var.

Memurların kendilerini işçi sınıfının bir parçası olarak kabul etmeleri bile tam olarak kavranamadı ve gerçekleşemedi.

İşçi sınıfı içinde etnik köken, inanç, siyasal görüş farklılıkları var.

Ücret düzeyleri farklı. Bir tarafta asgari ücretle çalışan, diğer tarafta onun birkaç katı ücret alabilen işçiler var.

Sendikası var, sendikası var.

Bırakın dünyayı, Türkiye’yi yerinden oynatabilmek için işçilerin birleşmesini nasıl sağlayacağız.

“EĞİTİM ŞART”

Bu konu gündeme geldiğinde verilen yanıt genellikle “Eğitim şart”tır.

“Eğitim şart” da, “eğitim” ne? Hangi “eğitim” şart?

1972 yılından beri işçi eğitimleriyle uğraşıyorum. Bunca yıl içinde öğrendiğim, en iyi öğretmenin ve eğitimin hayatın kendisi olduğu.

Hayat zorlamadan düşünceleri değiştirmek olanaklı değil. Hele önyargıların kırılabilmesi için birçok insanın burnunu sürmesi, burnunun üzerinde deri kalmaması gerekiyor. Ancak böyle bir “eğitim” sonrasında gerçeklik algılanabiliyor ve kavranabiliyor.

İşçilerin birliğinin sağlanması için gerekli olan “eğitim” de böyle bir eğitim.

Hayat insanları zorlamadan ve mecbur bırakmadan, niçin gelenekleri ve alışkanlıkları arasında hâlâ önemli farklılıklar bulunan farklı kökenlerden insanlar bir araya gelsin ki?

Siz insanları bir salona toplayıp veya televizyon aracılığıyla işçilerin birliğinin ne kadar önemli ve iyi olduğunu tekrar tekrar anlatabilirsiniz.

Hiçbir işe yaramaz.

Kendi kendinizi aldatmayın.

Karşıdaki insanlar çocuk değil. Herbiri feleğin çemberinden geçmiş çarıkli erkanıharplerdir. Herbiri kaçın kurrasıdır. Siz dünyada örneği az görülen böylesine politize bir kitleyi birkaç konuşmayla birleştireceğinizi mi zannediyorsunuz.

Ayrıca bu topraklarda çocuklar bile uyanıktır.

Geçenlerde bir siyasi partinin reklamında ünlü bir oyuncu “Uyan halkım!” diyordu.

Siz gerçekten halkımızın uyuduğunu mu zannediyorsunuz?

HALKIMIZ “UYANIK”TIR

Halkımız ve özellikle işçi sınıfımız uyanıktır ve “uyanık”tır.

Hayatın önüne koyduğu görevleri kavrar ve gereğini yerine getirir.

Bursa'da, Eskişehir'de, Ankara'da, Kocaeli'de, Sakarya'da onbinlerce farklı kökenden, inançtan, siyasi görüşten insanı birleştiren bu özelliştir.

İşçiler birleşecek ve önce Türkiye'yi yerinden oynatacak.

Emperyalizm yok edilmeden işçilerin dünya ölçeğinde birleşmesi ve dünyayı yerinden oynatması mümkün değil. Ancak insanlık bir gün bunu da başaracak.

Şimdi gündemde olan, Türkiye.

Oturulan minder tutuştu. Ekonomik kriz derinleştikçe, hayat şartları işçileri eğitecek ve birleştirecek.

Etnik bölücülük, inanç farklılıkları ve siyasi görüş farklılıkları kenara itildikçe ve işçiler birleştikçe, Türkiye yerinden oynayacak.

Bu süreci hızlandırmak, örgütlü mücadeleyle olur.

Bu sürecin ortaya çıkardığı enerjiyi, bağımsız ve demokratik bir Türkiye mücadelesine katabilmek, siyasi önderlikle olur.

Gündemdeki görev, birleşme eğilimi giderek güçlenen işçi sınıfımıza siyasi önderliği geliştirmektir.